

סגולה נפלאה לגוף ולנפש בראשית תפן

סגולה נפלאה לאדם לתקן עצמו נפשו רוחו ונשמתו, והיא חצובה מהאור המופלא האר"י ז"ל לומר בכל יום ויום אחר התפלה תיקון מ"ח מתיקוני הזוהר הקדוש, והוא מסוגל להוציא יקר מזולל, ולתקן עוון פגם הברית, וכל האומר זוכה לכמה דברים נפלאים ומועילים לגוף ולנפש.

בראשית תפן תרי תפן שבת, כגונא דא בראשית בר"א שי"ת, ואנון תרין שבתות. עליהו אתמר: "ושמרו בני ישראל את השבת" וגו', תרין זמנין אדכר הכא שבת לקבל שכנתא עלאה ותתאה לדרתם מאי לדרתם? אלא זכאה איהו מאן דעביד לון דירה בשבת בתרי בתי לבא, ואתפני מתפן יצר הרע דאיהו חלול שבת. ברית עולם דא צדיק דשרין תרוניהו עליה. חד לאמלאה ליה, וחד לאתמליא מיניה, בני ישראל אינון תרין פלגין נצח והוד בנוי דישראל סבא עמודא דאמצעייתא תלת שביעי שביעי, אלן תלת אבהן ענג שבת, "ונהר יצא מעדן להשקות את הגן". ונהר, אית נהר ואית נהר, אית נהר דאתקרי נהר פלגין, ואית נהר דאתקרי נחל קדומים, עדן עלאה עליה אתמר: "עין לא ראתה אלהים זולתך". האי נהר איהו וי"ו דנפיק מעדן עלאה, דאיהו אל"ף ואעבר בין אבא ואימא ואזיל חמש מאות שנה ומטי עד צדיק שביעי ומתפן אשקי לגנתא דאיהי שכנתא תתאה, זכאה איהו מאן דנטיר דירה לשבת דאיהו לבא דלא אתקריב תפן עציבו דטחול וכעס דמרה דאיהו נורא דגיהנם. דעלה אתמר: "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת". והכי הוא ודאי, דכל מאן דכעיס כאילו אוקיד נורא דגיהנם. ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד

בשבת. ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחיה ועשרה לנחש, ותשעא לארעא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון חשובין לישראל לקבל מלקיות. יציאות השבת שתיים, אינון עקידה והנחה דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה, ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאילו אעקר אילנא דחיי, דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח ליה ברשו אתרא דאיהו מרה וטחול. ודא גרם לישראל דאתעקרו מארעא דישראל, ואתגליאו בארעא נוכראה דאיהי רשות הרבים. והכי איהו מאן דאעיל אות ברית קדש דילה ברשו נוכראה. שבתאי איהו טחול חמה אתתא בישא מרה, שבתאי עליה אתמר: "והבוד ריק אין בו מים", מים אין בו, אבל נחשים ועקרבים יש בו. ואיהו רעב וצמאון וקנה והספד וחשוכא וקבלא ואיהו גלותא לישראל, וצריכין ישראל למעבד ליה שנוי בכלא והא אוקמוה, ואיהי דבור דחול דאיהו אסיר בשבת, וכד לא אשפחת אתא לשריה תפן איהי ברכת כגונא דשפחה דאברהם דאתמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי ברכת". טחול עליה אתמר: "של-נעליך מעל רגליך", נעל מטנף דטפה סרוחה, "כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת-קדש הוא", דא שבת, ועליה אמרת שכנתא: "פשטתי את-כפתנתי איככה אלבשנה, רחצתי את-רגלי איככה אטנפם". ובגין דא צריך בר נש בשבת לשנויי בלבושין בשרגא במאכלין, וצריך למהוי מוסיף מחול על הקדש, וכל המוסיף, מוסיפין ליה נפש יתירה בשבת, וכל הגורע, גורעין ליה ההיא נפש יתרה חס ושלום. וכל המוסיף, מוסיפין ליה נפש יתירה בשבת.